

“Όλα φωνάζουν: **ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!**”

Ρώτησα τή **βερυκοκιά**. Μοῦπε: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Πρασίτισαν τά φύλλα μου. Καινούργιος ὁ καρπός μου.

Ρώτησα τήν **ἀνατολή**. Μοῦπε: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἡ σκοτεινιά διαλύθηκε. Ὁ ἥλιος λάμπει τώρα!

Ρώτησα τή **Μεγάλη Δευτέρα**. Μοῦπε: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Τό τραγουδᾶνε ἄγγελοι λευκοί.

Ἄμόλυτος τηρήθηκε ὁ ἄγγελος τῆς γῆς.

Ὁραῖος, πάλλευκος! Ὁ Ἰωσήφ ὁ Πάγκαλος.

Ρώτησα τή **Μεγάλη Τρίτη**. Μοῦπε: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Χαρά μεγάλη. Περάσανε μέσ' στό Νυμφῶνα

Γρηγοροῦσες μέ τόν λευκό χιτῶνα.

Ρώτησα τή **Μεγάλη Τετάρτη**. Μοῦπε: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Χτυπᾶνε στόν οὐρανό καμπάνες.

Στοῦ Χριστοῦ τά πόδια εἶναι πεσμένη

πόρνη γυναίκα, μά τώρα ἀναστημένη.

Χριστός Ἄνέστη! Τραγουδᾶνε τά οὐράνια.

Τόν ἁμαρτωλό στά ἄγια τόν φέρνει ἡ μετάνοια.

Ρώτησα τή **Μεγάλη Πέμπτη**. Μοῦπε: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Γιά τό Ὅχι τῆς ἀρνήσεως λάλησε ὁ πετεινός.

Γιά τό δάκρυ τῆς μετάνοιας χαμογέλασε ὁ Οὐρανός.

Ρώτησα τή **Μεγάλη Παρασκευή**. Μοῦπε τρεῖς φορές: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Δέν μοῦπε, Χριστός σταυρώθηκε.

Μοῦπε, Χριστός δοξάστηκε.

Σταυρός ὑψώθηκε! Θάνατος θανατώθηκε.

Θαμπώθηκαν οἱ ἄγγελοι. Ξεκλείδωσε ὁ παράδεισος.

Ληστής ὁ πρῶτος κάτοικος. Κλειδί τό Μνήσθητί μου!

Χριστός Ἄνέστη!

Χτυπᾶτε πρόσταξε τό πρίν. Χτυπᾶτε, σᾶς λέω, τά καρφιά!

Μά τώρα χτυπάει πολύ πιό δυνατά ἡ ἀναστημένη του καρδιά.

Ἄληθινά! Εἶναι Θεός ὁ Σταυρωμένος.

Ὁ Σταυρωτής γίνεται τώρα θαυμαστής.

Βροντόφωνο στόν ἑκατόνταρχο τό Ἄληθῶς Ἄνέστη!

Ρώτησα τό **Μεγάλο Σάββατο**. Μοῦπε: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Στό σκοτεινό φόντο τοῦ Ἄδη θεῖκό ἄστραψε Φῶς.

Τρόμαξε καί στέναξε τοῦ σκότους ὁ προστάτης.

Σπάσανε οἱ πόρτες, οἱ ἀμπάρες, τά δεσμά.

Ὁ Ἀδάμ ἀνακαλεῖται, ἡ Εὐα λευτερώνεται.

Τά μνήματα ἀδειάζουνε. Ἡ γῆ τραγουδᾶ: Ἀνάστα ὁ Θεός!

Ὁ οὐρανός πανηγυρίζει: Ζήτω ὁ Ἀθάνατος!

Τά καταχθόνια δοξάζουνε:

Δόξα, Κύριε, τῷ Σταυρῷ σου καί τῇ Ἀναστάσει σου!

Ρώτησα τήν **πρώτη Κυριακή**. Μοῦπε: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἄγγελος στέκει γιά φρουρός.

Λεῖπει σᾶς λέω ὁ Χριστός. Μή ψάχνετε στό μνήμα.

Τόν ἄρπαξε ἡ Ἀνάστασις. §

—Μαρία, τί μέ θωρεῖς γιά κηπουρό;

Τήν ἀνοιξη σᾶς ἔφερα, γεμάτη μέ λουλούδια.

Πρῶτο λουλούδι εἶν' ἡ χαρά, κι ὕστερα ἡ εἰρήνη.

Βγάλτε τ' ἀγκάθια ἀπ' τήν καρδιά.

Ψάλτε τραγουδι γιορτινό γιά τήν αὐγή τοῦ ἥλιου.

Ἀνάστασι τόν λένε. Γιά πάντα θά φωτίζει.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Εἶναι ἀλήθεια.

Χίλιες φορές ἀλήθεια: **ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!**

Μυριαπόδεικτο τό **ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!**